

REDACTIUNEA:

CERNĂUȚI

strada Treimei Nr. 12 L,
unde sînt a se trimite tot
felul de scrisori și articole.Epistole nefrancate nu se
primesc.

LUPȚA

ABONAMENTELE:

Un an 2.— cor.

Jumătate de an . 1.— „

Un număr . . . 14 bani

Apare:

în înfăia Duminică a fie-
cărei luni.

Organul partidului social-democrat muncitoresc din Bucovina.

„Muncitori din toate țările, uniți-vă!

1848 — 1909

De la Rosetti și pînă la Iorga.

„A! Revoluție! Geniu uriaș al viitorului . . . Curcubeu sfînt al lumii celei noi, cum să nu cred în tine, cînd văd astăzi apele popoului, stătute și moarte, din minut în minut afundîndu-se în abisele pămîntului, corbii filînd pe capetele vrăjmașilor noștri, și porumbița cu ramura de măsline jucîndu-se pe deasupra capului meu? Revoluție! Științe sfîntă a sufletului urzitor, cum să nu cred în tine, cînd în România, unde mii de baionete veghiază pe mormîntul tău, căldura-ți din ce în ce mai mult desamortește inimile Romînilor, cîreulă din vine în vine, și tresalta pînă și chiar pana mea!”

C. A. Rosetti.

Duminică în 21 Martie vor prăznui muncitorii romîni din Cernăuți amintirea celor căzuți în lupta de dezrobire din anul 1848.

Ca în fie-care an așa și în anul acesta ei vor fi singuri între ei și afară de acei puțini socialiști, cari de obicei luptă pe partea lor, ei nu vor vedea să ia parte la serbarea aceasta alți bărbați culți din pătura cîrturarilor romîni.

Tochmai din pricina aceasta se va întreba unul sau altul din muncitori, cine-i oare acela Rosetti, care a scris cuvintele frumoase de sus, oare să fie și el un tovarăș de ai noștri? Nu, fraților, el, bătrînul Rosetti de mult e mort și n'a fost socialist. Dar el a fost tovarășul acelor luptători din anul 1848, cărora avem să-i mulțumim drepturile de azi, adică desființarea clăcii (a robotului). Cu toate că a fost din tagma boierească, inima lui infocată pentru drept și libertate a păstrat amintirea cea mai sfîntă pentru marea revoluție dezrobitoare din anul 1848 și ultimele lui cuvinte rostite cu limbă de moarte au fost: „Luptați pentru muncitori”; parcă ar fi vroit să zică, că adevărata și desăvîrșita dezrobire nu ne-a adus-o revoluția din anul 1848, ci va veni numai prin clasa muncitorilor pentru nația romînă și pentru lumea întreagă.

Azi noi însă rar înfîlmim ast-fel de cîrturari revoluționari. Acei din anul 1848 mai toți sînt morți, cei tineri însă se țin ca niște cîni lacomi numai de poalele bogătașilor și a stăpînitorilor, a căror pine mîncîncă.

Azi serbăm noi muncitori singuri amintirea acelor căzuți pentru ideea dezrobirii în revoluția din anul 1848, azi noi muncitori romîni sîntem batjocuriți de domni cîrturari cu cuvinte ca „oameni fără că-

pătiiu” și de se face unul din cîrturarii romîni tovarășul nostru de luptă, atunci acei cu tricolorul pe piept și nu în inimă, cum era Rosetti, se năpustesc asupra lui numîndu-l „trădător de neam”.

Și e rușine că-i așa. Căci cei ce trădează neamul sînt acei cari părăsesc masele muncitoare romîne și se duc în partea și ajutorul ciocoilor, cari din înfîmplare vorbesc o limbă cu noi.

Și e rușine, căci poporul muncitor romîn are nevoie de bărbați culți cu idei revoluționare, mai mult decît ori-care popor. Imprăștiată sub multe stăpîniri — toate străine și nu ale poporului — nația romînă nu e pretutîndeni pe aceeași treaptă a dezvoltării sociale. În România — numită liberă — ne-a dovedit răscoala țărănească din anul 1907, că masele muncitoare romîne, părăsite de cîrturari, au murit cu miile încă pentru ideile revoluției din anul 1848.

La noi în Bucovina și în părțile romîne din Ungaria proletarizarea pășește inspăimîntător înainte și masele romîne au pe zi ce trece tot mai mult nevoie de idei revoluționare ale viitorului muncitorimeii socialiste, pe vreme ce cîrturarii noștri trec, cu tricolorul smuls din pieptul maselor romîne, în frunte cu d-l Iorga, pe partea exploataților capitaliști nemiloși, pe partea reacțiunii creștino-sociale.

Vă lăsăm aurl capitalizmului și vînitul ciocoilor, dar culoarea cea roșie o reclamăm, că-i a noastră, că-i revoluționară, că-i simbolul singelui din care vă trageți și voi fricoșilor și slugarnicilor, a aceluși sînge, care s'a vărsat pentru dezrobirea muncitorimeii romîne: la 1599 în Ardeal în contra „eroului național” Mihai Viteazul, la 1784 sub Horia și Cloșca și la 1848 în contra ciocoilor unguri și la 1907 în România „liberă”, în contra ciocoilor romîni și „înțeleptului” Carol.

Tinerimea cultă și neatînsă de putregiunea lăcomiei burgheze ne va pricepe; locul ei a fost ori-cînd în istoria omenirii pe partea celor asupriți și luptători pentru ideile viitorului, căci traiul tinerimei este în viitor.

De la 1848 și pînă în 1909 mult a suferit națiunea romînă, din punct de vedere social și național. Cu dezvoltarea clasei muncitoare d'abia s'a dezvoltat și o idee revoluționară nouă, ideea socialismului, care fiind una la toate popoarele lumii, ne va desrobi cu desăvîrșire și ne va face liberi în privința națională și economică.

Sub steagul roș se adună muncitorimea, purtătoarea viitorului social, sub steagul roș este și locul acelor Romîni culți, cari pricep semnele timpului și vor binele națiunei.

George Grigorovici.

In amintirea celor căzuți în lupta de dezrobire din anul 1848.

Duminică în 21 (8) Martie la 11 oare î. m. vor serba muncitorii români din Cernăuți în sala Casei Muncitorilor (teatrul vechiu) marea revoluție din anul 1848, prin care a fost frânt jugul boieresc și s'au dat drepturile constituționale.

Cuvîntarea în limba romînă va rosti-o deputatul tovarășul George Grigorovici.

Muncitorilor! Veniți la adunarea asta cu sutele și miile! Să arătăm că noi sintem vrednicii urmași ai celor căzuți în revoluția din anul 1848 pentru drept și libertate, că numai noi muncitorii îi cinstim pe ei, luptînd înainte pînă la dezrobirea desevrșita a omeniei.

Partidul socialist muncitoresc din Bucovina.

Popor sărac.

Popor sărac, legat în lanțul
Amar și groaznic de robie,
Popor sărac ce-ți tirii viața
Lipsit de ori-ce bucurie.
Popor sărac ridică-ți fruntea,
În sus ridică fruntea ta
Și-un cîntec nou de dezrobire
Începe a cînta!

Un cîntec nou și fără seamăn,
Un cîntec nou de deșteptare,
Să facă să se 'nfioreze
Dușmanii blindelor popoare,
Să bage spaima în tiranii
Ce'n ghiara lor mi te-au cuprins
Și vâlul jalei și-al durerii
Pe față-ți au întins.

Un cîntec nou, care să-ți umple
Slăbitul trup de-o nouă viață,
De-un nou avînt la lupta sfîntă
Ce va întoarce-a lumii față,
Ce va desliița robie,
Apăsători și apăsători
Și va aduce-o vreme'n care
Cu toții vom fi frați!

O șterge din priviri durerea
Și șterge-ți ochii uzi de plîns;
Destul, destul atîtea veacuri
De cînd tot zaci în lanțuri strîns,
Destul de cînd muncești într'una
Să 'mbogățești pe-asupritor
Și tu să fii mereu în lipsă
De foame muritor.

Privește 'n jurul tău! Privește
Armata 'ntreagă muncitoare:
Ce roșiu-i steagul ei de luptă
Și cum se mișcă 'ngrozitoare!
O, sfarmă lanțurile-ți grele,
Te 'nșiră 'n ea, popor sărac
Și luptă 'n potriua celor
Ce viața grea îți fac.

Același dor să 'nsuflețească
Pe luptători, același gînd,
Și-același cîntec să 'ncălzească
Plutoanele ce se perînd:
Să fie cîntec de 'ngropare
A lumii care a pierit,
Să fie o nouă marseleză *)
A celui asuprit.

Popor sărac, legat în lanțul
Amar și groaznic de robie,
Popor sărac ce-ți tirii viața
Lipsit de ori-ce bucurie,
Popor sărac, ridică-ți fruntea
Și 'ncepe vesel a cînta
Un cîntec nou de dezrobire:
Marseleza ta!

B.

Sesia nouă a parlamentului.

Propunerile cele mai însemnate ale deputaților socialiști.

La începutul lunei Martie s'a deschis sesia nouă a sfatului imperial. Desbaterile asupra legilor s'au început și deputații fac rînd pe rînd propunerile lor.

Din partea deputaților socialiști — între ei și deputatul Grigorovici — s'au făcut un număr foarte mare de propuneri și proiecte de legi, din cari amintim următoarele:

Dreptul pentru femei de a fi membru în societăți politice și de a vota la alegeri.

Hotărîrea asupra războiului și a păcei prin parlament.

Legitimațiuni pentru lucrători, prin cari ar avea dreptul să întrebuinteze trenurile cu preț redus.

Regularea tocmelelor pentru slujbașii dela căile ferate. Scurtarea zilei de lucru pentru mineri (lucrători în băi). Ajutorarea muncitorilor din pricina lipsei de lucru. Repaos duminical pentru lucrători morari și mineri. Scut pentru lucrătoare și lucrători tineri.

Regularea timpului de lucru în ateliere cu exploatare neîntreruptă.

Îmbunătățirea stării: maestrilor și expedienților poștali, adiunților și executorilor perceptori, slujbașilor poștali, lucrătorilor în băile și pădurile statului.

Reducerea serviciului militar.

Regularea tocmelelor asupra arîndării pămîntului în scutul și folosul țaranilor nevoiași.

Desființarea pedepsei cu moartea și oprirea obiceiului rușinos al stăpînilor de a lovi servitorii.

Alegerea juraților pentru judecătoria cu jurați prin votul universal, egal (glăsuire abstească).

Urcarea minimului pentru salariile învățătorilor.

Monopolizarea negoțului cu fer în cantități mari și a industriei galițiene de petrol (naftă) prin stat.

Desființarea loteriei ș. a. m.

Iată-vă deocamdată acest șir de propuneri din partea deputaților socialiști, cari vă dovedesc fără nici o îndoială, că partidul nostru poartă grija numai de binele obșteșc și de acel al păturilor muncitoare, pe vreme ce deputații stăpîni caufă numai folosul personal și opresc hotărîrea de legi prielnice poporului. Noi vă vom da știre și la alt prilej despre propunerile, care vor mai urma și tot odată vom da de gol și pe fiecare deputat, care va împiedica prin votul său hotărîrea propunerilor noastre.

Avem nădejde că făcînd asta, cu vremea va învăța și poporul muncitor din Bucovina să cunoască cine este amicul și cine dușmanul lui.

*) Cîntec de pe vremea revoluției franceze.

Războiul cu Sârbia.

După știrile ce sosesc, ușor se poate întâmpla că va izbucni un războiu între Austro-Ungaria și Sârbia.

Sârbia este o țară mică cu aproape 3 milioane suflete, așezată la hotarele Bosniei și încunjurată din toate părțile de alte țări străine. Asta-i pricina că ea nu poate scoate mărfurile ce le are (vite și pîne) în alte țări, cari au nevoie de ele, doară în Austro-Ungaria. În Austria însă boierii au cirna țării și puterea și ei nu lasă pîne și vite din alte părți în țările noastre, pentru ca să poată vinde ale lor pe un preț mai mare.

Poporul sârbesc însă nu poate trăi fără a vinde din mărfurile lui și a cumpăra în schimb cele de trebuință de la noi.

Ast-fel s'a făcut prin boierii, mai toți creștin-sociali, vrăjmășie între Austria și Sârbia. Sârbii cer acum o parte din Bosnia, ca să capete drum slobod la mare și să poată scoate mărfurile lor în alte țări. Asta, vezi bine, nu li place nici boierilor, nici stăpînirii din Austria și ast-fel vedem cum se pregătește și Austria și Sârbia de războiu. Norodului însă nu-i trebuie războiu și partidul muncitorilor, deputații socialiști, au ridicat glasul lor în sfatul împărăției deja de mai multe ori în privirea războiului. Noi dorim din contra pace între popoare, lucru în belșug și pîne efină. Dar dreptul de a hotărî asupra războiului nu este al nostru — al poporului — ci al stăpînirii, care cîrmuește țara în numele boierilor.

Ast-fel am ajuns noi prin politica boierească și prin creștinii sociali, cari în foile lor cer războiu cu Sârbia, în ajunul unei mari primejdii. Căci războiul cu Sârbii ușor ne poate duce și la un războiu cu țara rusească, care stă pe partea Sârbilor.

Folosul va fi pe partea ciocoilor nesățioși, iar vîrsarea de sînge pe partea norodului muncitor. Aferim dreptate în alcătuirea de azi!

Invoiala de negoț cu România.

Ciocoi și boierii creștini-sociali, cari au cirna în țara noastră, se poartă față de România tocmai așa de mișelește ca și față de Sârbia. România cere, ca să se facă invoială între ea și Austria, ca să putem noi căpăta pîne, carne și nutrețuri bune și ieftine din România, iară în schimb mărfurile noastre, de cari are nevoie România, să între mai ușor dincolo în țara românească. Noi socialiști și deputații noștri muncitorești, cum e deputatul Grigorovici, sprijinesc această cerere dreaptă a României, care ar fi de folos pentru noi muncitorii, căci ni-ar da pîne mai efină și mai mult de agonisit. Dar boierii noștri, cu cari țin toți deputații aleși prin satele din Bucovina, nu lasă să se facă o ast-fel de invoială, căci ei vrau că numai pînea și carnea din vitele lor să fie vindută la noi în țară și cu preț mare, cum nu-i în stare nimeni să-l mai plătească.

Țăranul și muncitorul român numai folos nu are din speculația asta boierească. Țăranul nostru, în cea mai mare parte, este nevoit să mai cumpere pîne și mărfuri de hrană și cu toate că granița este închisă el vita trebuie să o vindă cu preț de batjocură și nici nu mai vede carnea din ea, că-i prea scumpă. Țăranul nostru e nevoit să muncească cea mai mare parte din an la ciocoi, fabricanți și boieri și

nu-i în stare să-și cumpere destula hrană pe plata rea ce o capătă.

Vedeți deci, oamenilor, ce deputați v'ați ales. Ei, cu toate că zic că-s romini, lucră numai în folosul boierilor și atindașilor mari, și n'au mila nici de românii muncitor din țara noastră, nici de frații noștri din România și vor ajunge încă într'acolo, că se va face vrăjmășie între Austria și România, cum s'a făcut cu Sârbia.

Despre adevărurile aceste „Gazeta Țăranului“ nu scrie, căci nu pozvolesc boierii; ea are numai grija „jidaniilor“ și pe vreme ce acel prost și ușor de mînte se boldește la jidani, ciocoiul român și creștin îi taie punga de la chimir. Noi însă luptăm numai pentru noi muncitori și în privirea tuturor despoitorilor, fără a întreba, ori de sînt ei tilhari din vița lui Avram ori Traian.

Fraților muncitori de la căile ferate!

Timp de zece ani și mai mult sînt eu deja membru în organizația lucrătorilor de la căile ferate, și am avut deci destul prilej nu numai de a cunoaște folosul și puterea organizației, dar și răutatea și viclenia vrăjmașilor noștri.

Stăpînii noștri nu-s proști, ei știu prea bine ca tovarășul din lucru ne este mai aproape decît ori-cine, și dacă vreu ei așa dar să ne amăgească și să ne frîngă unirea, atunci nu ei personal vorbesc cu noi asupra organizației, ci aleg dintre frații noștri de muncă cite unul, pe care îl cumpără cu diferite protecții, pînă ce fac din el o luda ce ne vinde pe bani. Menirea acestor oameni cumpărați este de a înjosi organizația în ochii muncitorilor nedeștepti. Ei vorbesc tot într'una de mărirea salariului, care în scurt timp ave să se facă din bună voie prin stăpînire, cu fiinta de a pune vina pe organizație, dacă mărirea salariului nu vine.

Ei zic apoi că organizația a stricat. De fapt însă mărirea salariului numai atunci se poate dobîndi, cînd organizația este puternică, cînd adică s'au făcut părtași la ea cea mai mare parte din muncitori. Dară nu credeți, că ori-unde se poate întâmpla o ast-fel de amăgire a lucrătorilor. În țările din apus asta nici-cînd nu poate fi. Acolo muncitorii nu stau răzleși cum la noi, acolo ei se întilnesc adese, citesc regulat foaia lor de breaslă și afară de aceia mai-că zilnic o altă foaie socialistă a partidului muncitor.

Făcînd ast-fel, ei au știre de toate ce se petrece în breasla lor: ori de se poartă stăpînirea cu gîndul de a mări salariul sau ba; ce fel de legi se pregătesc în parlament, ciți frați de ai noștri sînt deja organizați și în ce fel trebuie purtată lupta pentru îmbunătățirea stării noastre grele.

La noi însă este alt-fel. De abia că un muncitor a priceput în fine folosul organizației și se înscrie ca tovarăș, iată că se și apropie de urechia lui unul din ludele plătite, zicîndu-i „că-i păcat de bani“, că organizația n'are nici un folos și bietul om buimăcit la cap părăsește organizația ocrotitoare, după ce a plătit cite-va luni pîrtășia. Dară cînd vine asupra lui o nenorocire, cînd trebuie să se judece pentru o despăgubire sau pensie de asigurare, atunci nu unul din acești înșelați oftează din greu și zice: „cit de bine ar fi, sa fiu acum membru în organizație, căci așa căpăta apărător și sprijin!“

Da fraților, așa este: Unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere, unde-s mulți puterea crește și dușmanul nu sporește.

Și dușmani avem destui, asta o știți tovarășilor și o știu și eu, care de atita vreme stau în organizație și lupt fără încetare. Lucrăm, muncim pentru un nimic de plată, sîntem huiduiți și batjocuriți și toate numai din pricina, că nu sîntem uniți, că n'avem răbdare să stăm cu anii în organizație, să înduplecăm și pe prietenii noștri ca să între.

Hai, fraților! Să facem ce n'am făcut pînă acuma, să punem umăr la umăr, dar să avem și răbdare, pînă ce vom crește ca un zid puternic.

Prin foaia noastră „Lupta“ veți căpăta povețe și știri din viața noastră. Căutați de găsiți mai mulți să o procure, ca să o putem scoate mai des.

Sfat bun, din inimă frățească vă dă:

Un tovarăș și bun prieten al vostru.

*

Slujbași și lucrători de la căile ferate din Ițcani!

Veniți cu toții la

Marea adunare,

care va avea loc Duminică în 21 (8) Martie la oarele 6 și jum. seara în Ițcani, casa Friedländer din strada Burdujenilor.

Ordinea zilei: „**Ce avem să așteptăm de la o organizație puternică?**“

Cuvîntarea va rosti-o dep. tov. Grigorovici în limba romînă și nemțescă.

Cătră țaranii din Vicovul de sus.

Vicovenii, cari au avut una din cele mai frumoase păduri din Bucovina, adică Laura, sînt acuma în primejdie să o piardă de tot. Pentru niște bani de batjocură au cumpărat niște gheșeftari încetul cu încetul părăsiile țaranilor, ast-fel că cu vremea au ajuns cele mai multe părăsii în minile jupînului Maidanek. Dar și boierul romîn, Iancu Flondor din Storojineți, tare se lăcomește la pădurea Vicovenilor, căci și el este dintr'o viță iscusită, care atît de bine a priceput să-i stoarcă pe țarani, încît **bieții Storojinețeni n'au nici un petec de pădure sau toloacă.**

Domnul Iancu Flondor și-a luat advocat ovreiesc — cu toate că zice că e creștin-social — și lucră pe la stăpînire și la ministerii, doară că se va despărți pădurea Laura într'o parte mai mare, care el o cumpără de la Maidanek și într'o parte mai mică, care să remiie pradă pentru alți speculanți.

Se zice chiar că ar fi și gospodari în Vicov, cari ar fi bucuși de prada asta ciocoiască și blagoslovesc faptele domnilor Maidanek și Flondor.

Noi asta nu o putem crede, căci ar fi o rușine pentru Vicoveni, ca să se găsească între ei oameni atîta de orbi și copilăroși, cari ar ajuta, că averea țărănească să între în mini ciocoiești.

Deputatul **George Grigorovici** și deputatul **Belegarde** își dau toată silința să scoată pădurea Laura din ghiarele gheșeftarilor. Prin stăruința lor s'a dat nu de mult hotărîre din partea stăpînirii, că Maidanek n'are atîtea glasuri în ședințele părăsiei Laura cite are părăsiei, ci părăși după drept sînt acei oameni la numărul casei cărora a fost în timpul vechiu dată părăsia la pădure. Acei oameni și azi au drept să ia parte la ședințele și hotărîrile ce privesc pădurea Laura. Asta-i o hotărîre frumoasă în folosul țaranilor și a satului și de vor fi Vicovenii cumiți cu timpul poate vor smulge

pădurea din minile speculanților. — Însă Vicovenii ar trebui să sprijinească cele ce le fac acei doi deputați și ar trebui să-l înduplece și pe **deputatul lor Simionovici, ca să se alătore și el la lucrul acesta bun pentru țarani.** Mai departe ar trebui acei gospodari din Vicov, cari mai au în Laura părăsii nevindute, să ceară de la diregătorii, ca părăsiile lor să fie scrise la numărul casei, că ast-fel ele sînt mai sigure și nu pot fi prădate de ciocol.

Ascultați, oameni buni, și nu vă potriviti la niște mincinoși. Mergeți cu deputația la prezidentul țării, ca să vă ajute să scăpați averea țărănească, căci pădurea aceea e dată de veci în folosul țaranilor și vă vor blăstăma copiii voștri că ați mătrășit-o.

Căutați de faceți pădurea iar pădure obștească țărănească, căci așa se cade pentru romîni cumiți și cinstiți și nu vă lăcomiți la spusele vrăjmașilor voștri, cum sînt Maidanek și Flondor.

Adunările noastre.

„**Lipsa de lucru la zidari și dulgheri**“, a fost ordinea zilei unei adunări care s'a ținut la 28 Februarie în Casa Muncitorilor din Cernăuți și la care au luat parte un număr foarte mare de muncitori romîni, nemți și ruteni. Au vorbit în adunarea aceea tovarășii: Kettl (nemțeste), Lenco (romînește) și Hanek (rutenește). Ei toți au arătat cum se poartă stăpînirea față de muncitori, cari cheltuesc banii numai pentru oaste, pe vreme ce o mulțime de clădiri care era hotărît să se facă, nu se zidesc în anul acesta. Inpotriva unei ast-fel de purtări din partea guvernului, comitetului țării și a comunei trebuie de protestat și adunarea cere deci în modul cel mai aspru, că stăpînii să nu se joace cu foamea și răbdarea poporului.

Din **Suceava**. Duminică în 28 Februarie a vorbit tov. deputatul Grigorovici asupra „Inchiderei parlamentului și situația politică în Austria“ în limba romînă și nemțescă. La adunare a luat parte multă lume, mai cu seamă însă muncitorii romîni, cari prin strigătul lor de consimțire au arătat, că poporul muncitor, ori-unde să fie el, are același gînd față de alcătuirea de azi, adică: că ea este putredă și trebuie să fie înlăturată prin asaltul clasei muncitoare.

Știri mărunte.

„**Ce trebuie să știe țaranul despre alegerile comunale**“. Cine vra să știe cum să fac alegerile după legea nouă și să cunoască drepturile alegătorilor, acela să-și cumpere cîrticica: „**Ce trebuie să știe țaranul despre alegerile comunale**“. Cîrticica se poate căpăta la societatea „Dacia“ în Cernăuți, strada Francisc Nr. 17 și costă 10 bani bucata. Ea dă lămuriri bune și numai cit una e rușinos, că se recomandă pe coperta ei „Gazeta Țaranului“, care-i a ciocoilor și nu a țaranilor.

„**Gazeta țaranului**“. Sub acest nume apare de 2 săptămîni o foaie, care însă nu este a țaranilor, ci a stăpînilor de la partidul creștin-social, în fruntea cărora stă boierul Iancu Flondor. Destul ați fost înșalați pînă acuma! Nu vă uitați la numele foarei ci căutați de unde iesă. Ce-i muncitor cinstit n'are nimic cu partidul stăpînitor; muncitorii au partidul lor, partidul muncitoresc socialist și foaia lui este **Lupta**.